

40. l.) az előbb jelzett iskolákra vonatkozólag ír, módosításra szorul. Hasonló az észrevételünk *A földrajz tárgyi feladata és A földrajz nevelő feladata* c. fejezetről (40—43. l.). Az új *Utastítások* erre a két kérdésre vonatkozólag tárgyunk új eszelmének sokkal megfelelőbb feletet adnak. Fájdalommal érezzük a *Geographische Abende* 10 füzetében és a *Geographischer Anzeiger* c. folyóiratban alaposan megtárgyalt számos módszertani probléma mellőzését. Nem ártott volna az újabb segédeszközök sorában *Scharf—Turner: Magyarország domborműví térképéről*, a *Wenschow-reliefről* és a filmről legalább néhány szóval megemlékezni, hasonlóan a földrajzi gyakorlatokról, önképzőkori felolvasásokról és pályatételekről, valamint az ifjúsági földrajzi olvasmányokról.

Kérdés most már, van-e a könyvnek valamilyen jó oldala is, amiért minden szakembernek érdemes elolvasni. A feleletünk rövid: igen. Szerzője lelkes geográfus, akiben él még a pedagógus nélkülözhetetlen kelléke: az idealizmus (l. *A tanító önképzése és készülése* c. fejezetet). Amit mond és tanácsol, azt a gyakorlatban átélte és megcsinálta (l. a *Tanítási alak*, *Hazánk* és *Kirándulások* c. fejezeteket). Nem megvalósíthatatlan utópiaként lebeg tehát a mindennapi munkáját végző oktató előtt. Ez mindenestre a könyvnek előnye. A magyar földrajzpedagógiai irodalom különben is olyan szegény hasonló természetű munkákban, hogy a könyvecske megjelenését — minden fogatkozása ellenére is — csak örömmel üdvözölhetjük. *Karl János.*

Juba Adolf dr.: Az egészséges tanuló. Budapest, 1927. Mai Henrik. •

Juba Adolf a fenti címmel érdekes kis könyvet írt, melyben 144 oldalon 10 fejezetben az óvóba járó és iskolaköteles gyermek egészségével, otthoni munkájával, iskolánkülvüi elfoglaltságával foglalkozik és rámutat azokra a veszedelmekre, melyek a gyermeket közvetlen környezetében fenyegetik. Kimerítően ismerteti a gyermeknek való testnevelés különféle ágait és utal a gyermek állandó megfigyelésének szükségességére.

A könyv pedagógiai vonatkozásai helytállók és a szülőkre és tanítóokra egyaránt tanulságosak. Részletesen foglalkozik az 1921. évi XXX. t.-c. és a tankötelezettség végrehajtására vonatkozó utasítások orvosi vonatkozású részeivel. Későnek találja a 6. életévet az iskolázás megkezdésére és rámutat a kisedővóban előforduló fertőzésekre.

A józan szülő gyakorlati szempontjai és az iskolában sokat megforduló orvos világos ítéletei csaknem mindig fedik a haladó pedagógusok közvéleményét.

A könyv szerkezete logikus, stílusa egyszerű. Gyakorlati szempontok szerint tárgyalja az anyagot, azért bizonyára szívesen forgatják majd a laikus szülők és a szakemberek is. Tanítói könyvtárakból nem volna szabad hiányoznia. *Quint József.*

Kenyeres Elemér: Pósa Lajos a gyermekszobában és a kisedővóban. Budapest, 1926. A *Kisedőnevelés* kiadása. (N. 8-r., 16 l.)

E kis füzet főcélja felsorolni Pósa költészetéből azokat a versikéket, amelyeket a 4—6 éves, részben pedig az ennél idősebb, 7—8 éves, de részben